

DOSSIER JURISPRUDENTIE ZORGPLICHT

Hof Amsterdam, 17 november 2020
Nr. ECLI:NL:GHAMS:2020:3103

Had adviseur voor aanvullende verzekeringsdekking moeten zorgen?

Van de adviseur wordt gevergd dat hij zijn klant behoedt voor een hiaat in de dekking van diens verzekeringen. Als er feiten of omstandigheden zijn die een dekkingshiaat kunnen veroorzaken, dan zal de adviseur naar bevind van zaken moeten handelen om de klant daarop te wijzen om dit ongedaan te maken. De adviseur zal zich er actief voor moeten inspannen om deze feiten of omstandigheden boven water te krijgen. Maar deze inspanning is niet eindeloos op te rekken. Ook van de klant mag verwacht worden dat hij de adviseur van de nodige input voorziet. In deze zaak speelt onder meer de vraag of de adviseur moet opdraaien voor de schade die zijn klant lijdt als gevolg van een ongedekte schade. Zowel in eerste aanleg als in hoger beroep worden de vorderingen tegen de adviseur afgewezen. De casus was als volgt.

Y exploiteerde een onderneming die zich bezighield met de verhuur van heftrucks zowel met als zonder chauffeur. Eind 2010 is aan Y opdracht gegeven om op locatie van de opdrachtgever met een heftruck met chauffeur een kist te lossen. In die kist zat een printer met een gewicht van 5.000 kilo. Bij het lossen is de kist gevallen. Daarbij is zowel schade ontstaan aan het pand van de opdrachtgever als aan de printer. Y had een aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven (AVB) gesloten bij Aegon. Deze verzekering behoorde tot de portefeuille van de adviseur van Y. Volgens Aegon was de schade aan het pand wel verzekerd, maar de schade aan de printer niet. Aegon beriep zich daarbij op de

opzichtclausule in de polisvoorwaarden. Volgens Aegon had Y via de heftruck met chauffeur de lading in bewerking of behandeling, waardoor er geen dekking is voor de schade aan de lading. Y heeft naar aanleiding daarvan zijn adviseur aansprakelijk gesteld. Dit heeft geleid tot een procedure bij de Rechtbank Amsterdam. De rechtbank heeft de vorderingen van Y op diens adviseur afgewezen. Na het wijzen van dit vonnis is Y op enig moment failliet gegaan. Door de curator in het faillissement is de vordering van Y op de adviseur verkocht aan X. In de hogerberoepprocedure is X dan ook de partij die als appellante optreedt. Door het hof wordt geoordeeld dat de vordering van X niet op deze grondslag toegewezen kan worden. De vordering van X strandt dus om een formele reden. Maar het hof ziet daarnaast aanleiding om de zaak ook inhoudelijk te beoordelen.

Centraal staat daarbij de vraag of de adviseur kan worden verweten dat hij Y er niet op heeft gewezen dat het verhuren van heftrucks met chauffeur een risico voor de dekking van de AVB kan hebben. Volgens het hof moet een redelijk handelend en redelijk bekwaam adviseur zijn opdrachtgever tijdig opmerkzaam maken op de gevolgen voor de verzekeringsdekking van de hem bekende feiten. Om daaraan te kunnen voldoen, zal de adviseur bij de start van de klantrelatie de bedrijfsactiviteiten van zijn klant actief moeten onderzoeken. Zo nodig zal de klant gewaarschuwd moeten worden voor de gevolgen van bepaalde risico's. En de adviseur zal, eveneens actief, behulpzaam moeten zijn bij het verkrijgen van passende verzekeringen voor de risico's die zijn klant loopt. Dit toetsingskader wordt door het hof gebruikt bij het beoordelen van de handelwijze van de adviseur van Y.

Het hof stelt vast dat de adviseur bij het aan-

gaan van de klantrelatie met (de medewerker van) Y heeft gesproken over de bedrijfsvoering. Ook zijn toen de lopende verzekeringen geïnventariseerd en beoordeeld. Namens Y is op geen enkel moment aan de adviseur verteld dat er ook heftrucks met chauffeur worden verhuurd. Volgens het hof kon de adviseur dit ook niet op een andere manier te weten komen. Deze activiteit bleek namelijk ook niet uit de bij de Kamer van Koophandel geregistreerde activiteit, waarnaar door de adviseur nog onderzoek werd gedaan. Dat de adviseur regelmatig bij Y op het bedrijf op bezoek kwam, leidt er volgens het hof niet toe dat Y erop mocht vertrouwen dat haar adviseur daarmee op de hoogte was van de activiteit 'verhuur met chauffeur'. De adviseur had dit slechts kunnen weten indien Y dit zou hebben gemeld. Bijvoorbeeld door de folder met de tarievenlijst met de adviseur te delen. Maar het hof stelt vast dat een dergelijke folder niet aan de adviseur werd verstrekt. Volgens het hof gaat de zorgplicht van de adviseur niet zo ver dat hij de schriftelijke aantekeningen van de inventarisatie van de bedrijfsactiviteiten bij het intakegesprek met Y had moeten delen en deze aan Y ter verificatie had moeten voorleggen. Het hof komt dus tot de conclusie dat de adviseur niet op de hoogte was van het verhuren inclusief chauffeur. De adviseur kon Y dus ook niet waarschuwen voor de gevolgen voor de dekking daarvan. Het verwijt dat de adviseur geen verzekering of aanvullende dekking heeft geadviseerd, treft aldus geen doel. De door X uit het faillissement overgenomen vorderingen van Y op de adviseur worden door het hof dus ook op inhoudelijke gronden afgewezen.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.

